

Христо Буковски

НОВИ РАЗЧЕТЕНИ ПОСЛАНИЯ

ПЕЧАТИТЕ НА ПОСВЕЩЕНИЕТО
И СЪДБАТА НА ПРИЗВАНИЕТО

София, 2021

Синът на цар Иван Шишман – вселенският патриарх Йосиф II (ездачът вляво) – пристига във Флоренция начело на 700 православни делегати за Фераро-Флорентинския събор през 1439 г. решен духовно да обедини християнска Европа против османското нашествие (детайл от стенопис от Беноцо Гоцоли във флорентинския дворец „Медичи-Рикарди“)

© Издателство „Изток-Запад“, 2021

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора и на издателство „Изток-Запад“.

© Христо Буковски, автор, 2021

© Деница Трифонова, оформление на корицата, 2021

ISBN 978-619-01-0799-6

Христо Буковски

НОВИ РАЗЧЕТЕНИ ПОСЛАНИЯ

ПЕЧАТИТЕ НА ПОСВЕЩЕНИЕТО
И СЪДБАТА НА ПРИЗВАНИЕТО

СЪДЪРЖАНИЕ

Дарбата да живееш цивилизацията	9
Прокобното завещание на княгиня Елена-Олга	13
Пришествието на Духовния цар в Средец	23
Св. цар Давид и другите тетрарси	27
Самуил Шишман – цар по Божи промисъл	32
Потайната небесна Троица над Земята.....	39
Подходите към Възнесението на врача Василий	44
Премълчаваният спор на богомилите с Наум Охридски	49
Светият граал на богомилския папа	55
Вълчето посвещение на рицаря.....	60
Как иконата на осенението избра Рилския Чудотворец	65
Загробеният знак на император Калоян.....	72
Кого е борил цар Борил.....	81
Магичното безсмъртие на император Иван Асен II	88
Пълководецът с душа на исихаст.....	97
Опасната магия на Баба Вида.....	101
Лъвовете на разтроената империя.....	104
Тежките стъпки на обезсмъртения крал Марко	107
Кървавото наддаване за България	114
Фениксът, наричан Бдин.....	120
Средновековен „дракон“ в тракийска могила	124
Погром и спасение на Търновската книжовна школа	133
Шишмановец духовно обединява Европа.....	139

Софийският отпор на Сюлейман Великолепни	144
Мистерии от премъдрост Божия.....	150
Нов Шишман бѹни непокореното българско воинство	157
Книга с мощта на батарея	164
Българският подход със Светата Вратарница	172
Габровската находка на потомствения албигоец.....	183
Когато Наполеон подкупвал Видин.....	190
Змейовете на грешнаго Софрония.....	202
Орловото възраждане на българското воинство	217
Защо българин е „вторият Омир“	225
През Голготата – към Възкресението	230
Как ореолът стана знаме.....	233
Оръжието на невидимия боец.....	240
Царската пеперуда на Захарий Княжески	244
Откраднатият патриарх.....	250
Хоругвоносецът с умения на жрец.....	257
Премълчаваните прозрения на гения	266
Подканващите бягащи икони.....	272
Жесток архив в паралелен свят	276
Оброкът на големия.....	287
Безпощадното проклятие	295
Шпионаж край паницата на българина.....	304
Откровение за държавната християнска добронамереност	321
Проглас към готовите да продължат	331
Още знаци и повече история	334

ДАРБАТА ДА ЖИВЕЕШ ЦИВИЛИЗАЦИЯТА

ЗЕМЯТА НА БЪЛГАРИЯ сякаш е сътворена да даде всичко, което е нужно за уюта и развитието на човека – прекрасни низини и планини, малко повече равнини и пространен излаз на море. През нея текат 526 реки, има около 330 естествени езера, а от недрата ѝ бликат над 600 естествени минерални извора (без да броим още над 370-те сондажни водоизточника) с температура на водата от 8 до 101,4°C. Затова е най-ранно обитаваната страна на Европейския континент. В първата част на „Разчетени послания“ бяха описани откритите именно тук първи свидетелства за символно мислене на човека – отпреди около 1,4–1,2 милиона години. Днешните българи живеят редом с най-старите светилища (от 5400 г.пр.Хр.) и селища на материка – отпреди поне 7 хилядолетия. Тук са следите от най-старата металургия в Европа – от VI хил.пр.Хр. (с 20 века по-рано от където и да е другаде на континента!), най-старият меден рудник и най-старият съхранен златен рудник. Край днешна Провадия още преди 8 хилядолетия е добивана сол в „индустриални“ количества, та – наред с разкритата там солна колония оттогава – видяхме и най-древната укрепителна система от ров, замлен вал и дебели каменни стени, създадена да я опази от набези. От българските земи са глинените и каменните плочки с най-старите писмена още от V хил.пр.Хр. От същото време е и най-старото обработено за накити злато, открито първо във Варненския некропол, а сетне и в други археологически обекти.

На много места из България могат да се видят архитектурни творби още от зората на европейската цивилизация – менхири (вертикално изправените каменни стълбове), кромлехи (окръж-

ност от вертикално побити скали) и разнообразни типове долмени (градежи от успоредни вертикално побити скали, покрити с огромни каменни плочи), сглобени през IV–II хил.пр.Хр. У нас има над 150 000 могили и в някои от тях са укрити храмове от V–IV в.пр.Хр., свързани с живота и тайнствата на траките – народът, захранил с обряди, култове и познание европейската цивилизация през просредничеството на елините и римляните. Изрисуваните образи по техните сводове са свидетелство за голямо майсторство на живописците, а в една от най-хубавите – Александровската гробница – е запазен дори най-старият автопортрет на континента, подписан с „Кодзимасес Хрестос“. Подробно разгледахме свидетелствата, че освен за поклонения и посмъртни обряди край телата на знатните покойници вътре са извършвали специалните си служби първите тайни мъжки общества, наследени от мистериите на най-прочутия тракийски цар и първожрец – Орфей.

Пещерата Козарника – археологически и естествени подходи към свидетелствата от зората на човешката/българската цивилизация

ОБОЖЕСТВЯВАНТО СКАЛНО ИЗВАЯНИЕ С НЕЗЕМЕН ВИД КРАЙ БЕЛОГРАДЧИК

След вековни битки и стопански обмен на траките с перси, елини и келти, в началото на нашата ера тези земи влезли в състава на Римската империя. Тогава нашите предци не само бързо постигнали стандартите на римската цивилизация, но някои дори оглавили империята като нейни августи – Луций Домиций Аврелиан, Марк Аврелий Проб, Флавий Валерий Констанций, Гай Галерий Валерий Максимиан, Валерий Лициниан Лициний, Флавий Валерий Аврелий Константин (наречен „Велики“), Гай Юлий Вер Максимин (известен като Максимин I Тракиец или още като Максимин Трак), Констанс, Констанций II, Ветранион, Флавий Юстин (Юстин I), Флавий Петър Сабатий Юстиниан (също останал в историята като „Велики“). Между тях са сердикийците Галерий и Лициний, които заедно с Константин Велики (син на сердикийката св. Елена) са забранили преследването на християните и са наложили вярата им за водеща религия върху владенията от тях територии, които са се простирали и извън Европа...

Вече имаме възможността да разберем защо когато василевси от други народности са оглавили отцепения източен дял от империята, нашите предци са създали и тук държава България. Видяхме интересни свидетелства за основанията им да живеят на изконните ни земи като пълноправни имотни и духовни наследници на своите древни деди. Проследихме как са отстоявали и правото си на водеща роля в управлението на владения от Византия дял още откакто вторият им държавен глава Тервел си отвоювал мястото на кесар в Цариград, а с правото да го наследят пред стените на Цариград са възправляли войските си кан Крум, цар Симеон...

Начетените ще си спомнят, че с представените символи и реликвите в първия том на „Разчетени послания“ проследихме свещената история на народа ни до възхода на Българското учение, възсияло със спавеното познание от изконни магични чародейства на траките и премълчани тайнства в новозаветното християнство, което първоапостолите на Иисус предпазливо са пренесли в Европа именно през нашите земи. Настана време-то да разчетем в какви явни или вещо потулени (Защо?) знаци

са оцелели печатите на провидението върху съдбата на предците, които през последвалите столетия са били призвани за велики дела...

ЕЗОТЕРИЧНА ПОДСКАЗКА
ОТ СТРАНИЦА
В НАШЕТО „ЛОНДОНСКО“
ЧЕТВЕРОЕВАНГЕЛИЕ, НА КОЯТО
ТЪРНОВСКИТЕ КНИЖОВНИЦИ
СА НАРИСУВАЛИ
КАК ЦАР ИВАН АЛЕКСАНДЪР
ОБЩУВА В ДВОРЕЦА СИ
С... ЕВАНГЕЛИСТА ЛУКА

ПРИШЕСТВИЕТО НА ДУХОВНИЯ ЦАР В СРЕДЕЦ

С ВАРВАРСКАТА ПОМОЩ на светославовото воинство император Йоан Цимихски успял да плени новия български цар Борис II. Но докато – на триумфа, който му устроили в Константинопол през 971 г. – злорадо се наслаждавал да гледа как от предадения владетел сваляли обвитата му в пурпур тиара, извезаната със злато и бисери багреница и царските червени обувки, се проявило първото – неподозирано като възможно – чудо на св. цар Петър Български.

ОТВЕЖДАНЕТО НА ЦАР БОРИС II КАТО
ПЛЕННИК В ЦАРИГРАД И РИТУАЛНОТО МУ
ОТНЕМАНЕ НА ВЛАДЕТЕЛСКИТЕ СИМВОЛИ

През своето многолетно владичество упрекуваният от късните историци „слаб цар“ бил съумял да утвърди дееспособен управленски апарат, който можел да продължи успешно работа и без височайшето му наставничество. Никой досега не му е признал по достойнство, че бил в превъзходна степен мъдър да не се изживява като „цар-слънце“, стегнал до задушаване юздите на своите боляри. Две поколения след сблъсъка на дядо си княз Борис-Михаил с тогавашните областни управители той успял да въздигне на

тези ключови властови позиции достойни и добре подготвени за задачите си дейци. Нещо повече: комит Суботин Никола Мокри Шишман – „един от велемощните комити в България“, както го наричат хронистите от времето, който управлявал областта с център Средец (София) – оправдал мисията, възлагана на овластените с такъв висок пост и своя армия мъже, като в съдбовния за България час съумял не просто да защити тази подведомствена му територия, но да обедини цялото налично българско воинство и да отстоява съществуването на държавата. Посветените знаели, че бил кръвно свързан с кавказките българи и зет на цар Симеон (женен за сестра му Рипсина от първия брак на княз Борис-Михаил). Шишмановците владели имоти от Алба Булгарика (днешен Белград) до устието на Осъм, на север до Оршова и Крайова; земи около Търново и Ловеч, а след срина на Източна България поели териториите на областите Македония, Северен Епир, Северна Тесалия до албанското и епирското крайбрежие.

Ротондата „Св. Георги Победоносец“ в София,
наследила тържествената зала на античния сердикийски
общински съвет и християнска кръщелня от началото на IV в.

През 973 г. синовете на комит Никола изпратили дипломатическа мисия при немския император Отон I да покажат, че държавата съществува и че държи на традиционния си съюзник в Централна Европа. Съществена подкрепа не получили, но определено се представили като приемници на Преславския царски двор, преди да оглавят и самите битки за спасяването на България. Свободни оставали здраво укрепените Средец (София), Перник, Велбъжд (Кюстендил), Бдин (Видин), Белград, Ниш, Охрид, Битоля, Прилеп, Скопие и още редица български крепости, включително оцелелите в Мизия и на север от Дунав. Като наследници по резидиране през вековете на емблематичните римски императори-сердикийци Галерий, Лициний и Константин Велики Давид, Мойсей, Арон и Самуил възстановили четиривластието.

В Средец, като център на комитата (областта), преместили седалището на българския патриарх Дамян, а ротондата „Св. Георги Победоносец“, построена през IV в. и използвана преди за покръстване на сердикийците, станала патриаршеският храм. Във време критично за спасяването на България комитопулите решили да пренесат тук нетленното тяло на св. Иван от Рила. От монаха Данаил, презвитер в Рилския манастир, е останало записано, че когато приживе питали Светия Чудотворец за родното му място и „по какъв начин си дошъл тук“, той отвръщал: „Не ме питайте за това, чеда. Дойдох тук, за да изплача греховете си, а родното ми място е на небето. Но за тези неща не бива да ме питате.“ Но именно посветените в тайната му (която беше разказана в първия том) са осъзнали, че присъствието на възсиялия цар Симеонов син в новата престолнина щяло да внесе непогасналата сила на височайшата му духовна подкрепа и ще бъде знак за приемствеността на Средецкия владетелски двор от Преславската царска династия. Затова те организирали внушителното шествие с неговите мощи, което е изобразено на стенопис в средновековната черква „Св. Петър и Павел“ на метоха „Орлица“ към Рилската света обител. Този храм е от 1478 г., но сцената е изрисувана от Никола Образописов през 1863 г., та за времето на Възраждането би подходило повече да е увековечил пренасянето им в Средец (София) през 973 г. за спасяването на България...

*„Пренасяне мощите на Иван Рилски“ – стенопис
в черквата „Св. Петър и Павел“ на метоха „Орлица“ към Рилския манастир,
нарисуван от Никола Образописов през 1863 г.*

Тогава до средецката ротонда „Св. Георги Победоносец“ по нареждане на комитопулите била изградена черква за мощите на св. Иван Рилски.